

Številka: 020-01/12-7/

Datum: 4. 12. 2012

Na podlagi prvega odstavka 27. člena Poslovnika Državnega zbora je Zakonodajno-pravna služba pripravila

M N E N J E

o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o funkcionarjih v državnih organih (ZFDO-E), skrajšani postopek, EPA 780-VI.

Zakonodajno-pravna služba (ZPS) je predlog zakona preučila z vidika njegove skladnosti z Ustavo Republike Slovenije, pravnim sistemom in z zakonodajno-tehničnega vidika.

S pravnosistemskega vidika ugotavljamo, da je zaradi medsebojne povezanosti predlogov zakonov, ki so v zakonodajnem postopku (Predloga zakona o spremembah in dopolnitvi Zakona o zagotavljanju pogojev za opravljanje funkcije predsednika republike, Predloga zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o ustavnem sodišču, Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varuhu človekovih pravic, Predloga zakona o spremembi in dopolnitvah Zakona o računskem sodišču in Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o funkcionarjih v državnih organih), treba utemeljiti predlagane pravice po prenehanju posamezne funkcije v razmerju do pravic, ki jih predlagani ali že sprejeti zakoni določajo za druge funkcionarje.

Prav tako opozarjamo, da bi bilo primerno, če ne že nujno, novelirati celoten zakon in ga prilagoditi novemu pravnemu redu. Zakon še vedno določa kot funkcionarje tiste osebe, ki so bili funkcionarji pred sprejemom Ustave Republike Slovenije in zahteva interpretacijo tako glede subjektov, za katere se uporablja (1. člen) kot tudi glede vseh nadaljnjih določb, za katere je v vsakem primeru posebej treba ugotavljati, ali sploh še veljajo. Tako velik obseg interpretacije ogroža pravni red in pravno varnost in je s tega vidika nedopusten. Tudi iz obrazložitve izhaja, da Zakon o funkcionarjih v državnih organih ne odraža več dejanskega stanja v državni ureditvi in ne omogoča ustreznega izvajanja v praksi, zato bi bilo treba zakon uskladiti z veljavnim pravnim redom. Zahteva po ustrezni uskladitvi izhaja tudi iz 1. člena Ustavnega zakona za izvedbo Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91).

K posameznim določbam predloga zakona imamo naslednje pripombe:

K 2. členu

Tretji odstavek spremenjenega 15. člena določa, da se o vlogi, s katero se uveljavlja nadomestilo, odloči s sklepom. V skladu s splošnimi pravnimi pravili, ki veljajo za

posamično odločanje, se meritorne odločitve sprejemajo z odločbo, procesne odločitve pa s sklepom. Odločanje o pravici do nadomestila nedvomno pomeni odločanje o pravici, obveznosti ali pravni koristi posameznika. Takšno odločanje ima značaj enostranske, oblastne odločitve v konkretni in posamični zadevi, s katero se spreminja pravni položaj posameznika, zato bi bilo takšno odločitev treba sprejeti z odločbo. Uporabo odločbe narekuje tudi sam postopek v predlogu zakona, ki predvideva tako dokazovanje kot ugotavljanje dejstev, ki utemeljujejo pravico do nadomestila. Odločba je tudi akt, ki mora imeti določene sestavine, pri čemer je zlasti pomembna njena obrazložitev. Predlog zakona pa poleg odločanja s sklepom izključuje tudi možnost pravnega sredstva. Predlagana ureditev tako ne le, da omejuje pravno varstvo, ampak lahko povzroči, da stranka svojih pravic sploh ne bo mogla učinkovito uveljaviti, saj sklepi zoper katere ni dovoljena pritožba sploh niso samostojni sklepi, zato za njih niti ni obvezna obrazložitev, izpodbijati pa jih je možno le s pritožbo zoper glavni akt. To samo po sebi terja premislek o ustreznosti odločanja s sklepom, pri čemer bi veljalo upoštevati, da je tudi doslej organ, ki je odločal o nadomestilu izdal odločbo, kar je razvidno iz prehodne določbe 4. člena, razlogi, ki bi utemeljevali spremembo pravnega akta, s katerim se odloča o pravici do nadomestila pa v predlogu zakona niso navedeni.

Predlagamo, da se sedanji šesti odstavek uvrsti na konec 15. člena kot zadnji odstavek, saj gre za posebno določbo, ki določa iz katerih sredstev se izplačuje nadomestilo, prispevki za socialno zavarovanje in odpravnina. Takšna sprememba bi omogočila tudi sistematično zaporedje sedanjega petega in sedmega odstavka, ki sta povezana, ker je za oba predviden prekršek in vrnitev zneskov nadomestila, ki so bili prejeti neupravičeno.

Za nov 15. c člen

Načelo zakonitosti zahteva skladnost prekrška z materialno določbo, ki je podlaga za ta prekršek. Glede na to, da mora funkcionar v skladu s petim odstavkom 15. člena o prejemkih iz naslova dela v času prejemanja nadomestila obvestiti tako pristojni organ kot tudi organ, ki izplačuje nadomestilo plače, je prekršek v prvem odstavku 15. c člena treba dopolniti tudi s kršitvijo dolžnosti obveščanja organa, ki izplačuje nadomestilo plače in tako zagotoviti spoštovanje predpisane obveznosti v celoti.

Višja sekretarka
Nataša Voršič, l.r.

Božo Strle
vodja

Poslano:

- Odboru za pravosodje, javno upravo in lokalno samoupravo